

[Gert Petersen.]

vilje til at gå ind i en forhandling, i en forskning af disse problemer. Man vil fortsætte i de spor, som vi nu har bevæget os i i mange år, ja, man vil ligefrem udbygge dem og gøre dem endnu mere udviklede.

Det drejer sig ikke her om — det kunne man heller ikke — at afskaffe kommuneskatten fra den ene dag til den anden. Når vi er imod dette lovforslag, er det, fordi vi spørger os selv: hvorfor i al verdens riger og lande vil man nu til at indføre en ny, en tredje indkomstskat? Det er at fjerne sig yderligere fra et fornuftigt princip, og vi er altså kategorisk modstandere af et sådant bidrag til yderligere at vanskeliggøre administrationen og øge skævheden i selve beskatningsformen.

Hvad det socialdemokratiske ændringsforslag angår, erkender vi i forlængelse af, hvad jeg har sagt, naturligvis, at en progressiv beskatningsform inden for disse rammer, som vi altså i øvrigt er imod, ville være bedre end proportionalbeskatningsformen. Men selv om dette ændringsforslag skulle blive vedtaget, ville vi alligevel være imod denne lovgivning, og vi mener, at det i konsekvens heraf er rigtigst at afholde sig fra at stemme vedrørende det socialdemokratiske ændringsforslag.

Jeg vil lige gøre en bemærkning til vedrørende dette ændringsforslag. Sandheden er jo, at hvis det progressive princip ved skalaberegningen skal være fuldt ud rimeligt, forudsætter det, at progressionen er ensartet over hele landet, og at skattebyrden er ensartet, uanset hvor man bor, altså samme skat af samme indtægt, og det er igen kun muligt igennem en enhedsskat. Det er på denne baggrund, at vi dels afviser lovforslaget i dets helhed, dels afholder os fra at stemme om det socialdemokratiske ændringsforslag.

Sigsgaard: Nu har jeg jo ikke deltaget i udvalgsbehandlingen, men så vidt jeg kunne høre på hr. Martin Pedersens tale for de radikale, har der — og det er nok ikke i

udvalget, men mere internt blandt regeringspartierne — været en hel del diskussion om det lovforslag, vi behandler her. Jeg forstod hr. Martin Pedersen sådan, at de radikale havde haft temmelig svært ved at sluge, at der her skulle være proportionalbeskatning, og at de har haft en vis sympati for en progressiv beskatning i amtskommunerne. Hr. Martin Pedersen forsikrede jo, at man ville følge udviklingen meget opmærksomt, og bebudede, at hvis det gik lige så galt, som visse præster har prædikeret, ville man måske ændre holdning til dette lovforslag, og det er jo i og for sig ganske glædeligt. Jeg skal kun lige gøre den lille tilføjelse for at klare begreberne lidt, at uden de radikales stemmer ville lovforslaget ikke blive vedtaget, sådan som det foreligger her. Så alle de mange smukke ord om, at man vil følge udviklingen med opmærksomhed, skal ikke aflede opmærksomheden fra, at man nu er med til at gennemføre en lovgivning, som man godt ved vender den tunge ende særdeles meget nedad, og jo mere vestpå og nordpå vi kommer, jo mere vender den denne tunge ende nedad. Det ved man udmærket godt. Derfor de mange ord til forklaring og til undskyldning.

I dag er det jo tit sådan, at folk med få penge betaler mange procent af deres indtægt i kommuneskat, mens folk med mange penge betaler nogle få procent i kommuneskat. Og det er jo særlig galt i hovedstadsområdet og i de dårligst stillede landkommuner. Jeg tror egentlig, hr. Gert Petersen havde fat i noget rigtigst, da han pegede på, at man, hvis den nuværende udvikling får lov til at fortsætte — og det tyder lovforslaget her på — vil forlade beskatningen efter det progressive princip; det har man i øvrigt været i gang med i mange år. Men jeg har lyst til at tilføje, at de taler, som landbrugsministeren holder rundt omkring i landet lige for tiden, tyder unægtelig i samme retning, idet han, hver eneste gang han tager ordet, taler for, at momsen nu skal sættes op, sådan at vi